31978R1562

7.7.1978 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* L 185/1

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 1562/78

z dnia 29 czerwca 1978 r.

zmieniające rozporządzenie nr 136/66/EWG w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 42 i 43,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego [1]

a także mając na uwadze, co następuje:

celem organizacji rynku oliwy z oliwek jest utrzymanie poziomu konsumpcji tego produktu we Wspólnocie uwzględniając konkurencję ze strony innych olejów roślinnych, a także zagwarantowanie, że producenci osiągną godziwy dochód za faktycznie wyprodukowaną ilość oliwy z oliwek;

doświadczenie wskazuje, że obecny system płatności produkcyjnych nie jest spójny z wymienionymi wyżej celami; system ten przewiduje kilka środków kontroli, które ze względu na swoją złożoność i dużą liczbę producentów są trudne do stosowania i prowadzą do poważnych opóźnień w wypłacaniu pomocy;

w ostatnich latach konsumpcja oliwy z oliwek we Wspólnocie zmniejszyła się znacznie w wyniku różnic w tendencjach cenowych między oliwą z oliwek a olejami konkurencyjnymi; wydaje się, że obecny system pomocy nie stymuluje konsumpcji oliwy z oliwek; ponadto mógłby on spowodować inne problemy na etapie produkcji;

w związku z tym należy wprowadzić nowy system ustanawiający przyznawanie dopłat do konsumpcji w celu zagwarantowania sprzedaży oliwy z oliwek po cenach konkurencyjnych w stosunku do olejów z nasion roślin oleistych;

aby zapewnić skuteczne administrowanie systemem dopłat do konsumpcji, należy wprowadzić przepis umożliwiający powierzenie administracji tym systemem dopłat organizacji handlowej będącej pod kontrolą danego Państwa Członkowskiego; aby zapewnić sprawne funkcjonowanie tej organizacji, należy wprowadzić przepis umożliwiający nałożenie opłat na beneficjentów pomocy;

wyżej wymieniona pomoc będzie ograniczona do ilości sprzedawanych na rynku Wspólnoty, dlatego należy wprowadzić przepis dotyczący przyznawania wsparcia dla produkcji w stałej kwocie w celu zrekompensowania ograniczenia dopłat do konsumpcji za wymienione ilości; w celu uniknięcia nadwyżek strukturalnych, wsparcie produkcji powinno być przyznawane tylko w odniesieniu do terenów, na których drzewa oliwne były uprawiane w dniu wejścia w życie nowego systemu;

aby pomóc w osiągnięciu równowagi między podażą i popytem, przydatne może być podjęcie środków w celu polepszenia jakości produkcji, a także wspierania sprzedaży i konsumpcji; należy ustalić, że koszty poniesione w wyniku zastosowania takich środków powinni ponieść producenci i inni beneficjenci takich środków;

docelowa cena produkcji i system płatności produkcyjnych mogą spełnić swoje zadanie tylko wtedy, gdy cena, za jaką producent sprzedaje olej na rynku, będzie jak najbliższa docelowej cenie produkcji po odjęciu pomocy wymienionej wyżej; należy zapewnić mechanizmy stabilizujące w ramach Wspólnoty;

pożądana stabilność może zostać osiągnięta na rynku dzięki umożliwieniu producentom lub grupom producentów oferowania oliwy z oliwek właściwym agencjom Państw Członkowskich; taka możliwość powinna ograniczać się do danych kategorii, aby zapobiec wprowadzaniu do systemu interwencji oleju importowanego lub oleju, za który wypłacono dopłatę do konsumpcji;

[1] Dz.U. C 108 z 8.5.1978, str. 49.

aby wspierać uporządkowaną sprzedaż produkcji Wspólnoty, należy rozluźnić system miesięcznego wzrostu dopłat; w tym samym celu należy wprowadzić przepis dotyczący przyjęcia specjalnych środków interwencyjnych na koniec roku gospodarczego;

rozporządzenie Rady (EWG) nr 136/66 z dnia 22 września 1966 r. w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów [1], ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1419/78 [2] stanowi, że należy nałożyć opłatę wyrównawczą na przywóz oliwy z oliwek innej niż nieprzetworzona, której zmienny składnik ma być obliczany na podstawie opłaty wyrównawczej do nieprzetworzonej oliwy z oliwek niezbędnej do jej produkcji; doświadczenie wskazuje, że tendencja występująca na światowym rynku olejów innych niż nieprzetworzone może nie odpowiadać tendencji rynkowej dla olejów nieprzetworzonych; różnica ta mogłaby doprowadzić do zakłóceń na rynku Wspólnoty; aby przeciwdziałać tej sytuacji, należy wprowadzić przepis dotyczący możliwości określenia opłaty wyrównawczej uwzględniającej sytuację na rynku olejów innych niż nieprzetworzone;

możliwość określenia specjalnej opłaty wyrównawczej na olej inny niż nieprzetworzony sprawia, że system kwot wyrównawczych dla takiego oleju nie jest już konieczny;

w handlu z państwami trzecimi rozporządzenie Rady (EWG) nr 2843/76 z dnia 23 listopada 1976 r. ustalające specjalne środki, zwłaszcza dla określenia ilości oliwy z oliwek oferowanej na rynku światowym [3], stosowało ograniczenia w systemie ustalania opłaty wyrównawczej w oparciu o cenę CIF poprzez ustalanie opłat w drodze procedury przetargowej;

trudności w ocenie faktycznej sytuacji rynkowej, będące powodem przyjęcia tego specjalnego systemu, mogą powtórzyć się w przyszłości; w związku z tym należy ustanowić przepisy dające możliwość ponownego odwołania się do tego systemu po zawieszeniu stosowania pierwotnego systemu ustalania opłat;

ilość oliwek, makuch i innych pozostałości będących przedmiotem handlu światowego jest bardzo mała w porównaniu z handlem olejami z oliwek; w celu uproszczenia administracji system przetargowy dotyczący opłaty należy ograniczyć do przywozu oliwy z oliwek; w tym samym celu należy ustanowić przepisy dające możliwość wykluczenia ze stosowania omawianego systemu przywozu oliwy z oliwek nie mającego wpływu na międzynarodowy handel tym produktem;

tworzenie grup producentów w sektorze oliwy z oliwek może przyczynić się do właściwego funkcjonowania systemu wspierania produkcji, głównie dzięki zaangażowaniu producentów w niektóre dziedziny administrowania wymienionym systemem; aby umożliwić uznanym grupom osiągnięcie tego celu, jednym z warunków uznania powinno być zobowiązanie grupy do podjęcia pewnych operacji związanych ze stosowaniem systemu; uwzględniając zadania przydzielone grupom uznanym na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 1360/78 z dnia 19 czerwca 1978 r. w sprawie grup producentów i ich stowarzyszeń [4], należy udzielać pomocy ich członkom proporcjonalnie do ilości oleju faktycznie przez nich wyprodukowanego;

uwzględniając charakterystykę rynku oliwy z oliwek i specjalne zadania powierzone grupom, należy przyjąć dodatkowe środki ułatwiające tworzenie i działanie takich grup;

aby zapewnić większą stabilność rynku, należy ustanowić przepisy dające możliwość zawierania przez grupy producentów, pod pewnymi warunkami, umów składu;

aby zagwarantować właściwe zastosowanie wyżej wymienionych systemów pomocy, Państwa Członkowskie powinny mieć obowiązek nakładania sankcji w razie naruszenia przepisów,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuły 1-20 rozporządzenia (EWG) nr 136/66 otrzymują brzmienie:

„*Artykuł 1*

1. Zostaje utworzona wspólna organizacja rynku nasion oleistych, owoców oleistych, olejów i tłuszczów roślinnych, a także olejów i tłuszczów z ryb i ssaków morskich.

2. Niniejszemu rozporządzeniu podlegają następujące produkty:

[1] Dz.U. 172 z 30.9.1966, str. 3025/66.
[2] Dz.U. L 171 z 28.6.1978, str. 8.
[3] Dz.U. L 327 z 26.11.1976, str. 4.
[4] Dz.U. L 166 z 23.6.1978, str. 1.

Nr pozycji WTC	Wyszczególnienie
a) 12.1 B	Nasiona oliwy i owoce oleiste, w całości lub rozdrabniane, inne niż do wysiewu
b) 12.02	Mąki i mączki z nasion oliwy i owoców oleistych, nieodtłuszczone (za wyjątkiem mąki z gorczycy)
15.04	Tłuszcze i oleje, uzyskane z ryb i ssaków morskich, rafinowane i nierafinowane
15.07 B, C, D	Ustalone oleje roślinne, płynne i stałe, rafinowane lub oczyszczane, za wyjątkiem oliwy
15.12	Oleje i tłuszcze zwierzęce i roślinne, uwodornione w całości lub częściowo lub zestalone oraz utwardzone w wyniku jakiegokolwiek innego procesu, rafinowane lub nie, niepoddawane dalszym procesom przygotowawczym
15.13	Margaryna, sztuczny smalec i inne przygotowane tłuszcze jadalne
15.17 B II	Pozostałości po przetworzeniu substancji tłuszczowych oraz wosku zwierzęcego i roślinnego, za wyjątkiem tych, które zawierają olej o właściwościach oliwy z oliwek
23.04 B	Makuchy i inne pozostałości (za wyjątkiem osadu) po ekstrakcji olejów roślinnych, za wyjątkiem makuch i innych pozostałości po ekstrakcji oliwy z oliwek
c) 15.07 A	Oliwa z oliwek
d) 07.01 N	Oliwki, świeże oraz schłodzone
07.02 A	Oliwki (ugotowane i nieugotowane), konserwowane poprzez zamrożenie
07.03 A	Oliwki czasowo konserwowane w solance, wodzie siarkowej lub w innych roztworach o właściwościach konserwujących, nieprzygotowane do bezpośredniego spożycia
ex 07.04 B	Oliwki suszone, odwodnione oraz odparowane, w całości, pocięte, pokrojone na plasterki, rozdrobnione lub w proszku, nie poddawane dalszemu przygotowaniu
e) 15.17 B I	Pozostałości po przetworzeniu substancji tłuszczowych oraz wosku zwierzęcego i roślinnego, zawierające olej o właściwościach oliwy z oliwek
23.04 A	Makuchy i inne pozostałości (za wyjątkiem osadu) po ekstrakcji oliwy z oliwek

TYTUŁ I

Handel

Artykuł 2

1. W odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a), b) i d), z wyjątkiem produktów ujętych w podpozycjach 07.01 N II i 07.03 A II Wspólnej Taryfy Celnej oraz produktów ujętych w podpozycjach 23.04 A I, stosowana jest Wspólna Taryfa Celna.

W odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. c) i e), z wyjątkiem produktów ujętych w podpozycjach 23.04 A I i produktów ujętych w podpozycjach 07.01 N II i 07.03 A II Wspólnej Taryfy Celnej, stosowany jest system opłat w przywozie z państw trzecich.

2. Ogólne zasady dotyczące wykładni Wspólnej Taryfy Celnej, jak również szczegółowe zasady jej stosowania, mają zastosowanie do klasyfikacji taryfowej produktów objętych niniejszym rozporządzeniem; nomenklatura taryfy celnej wynikająca ze stosowania niniejszego rozporządzenia jest zawarta we Wspólnej Taryfie Celnej.

Artykuł 3

1. Z zastrzeżeniem innych przepisów niniejszego rozporządzenia lub przyjętych przez Radę stanowiącą większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, w handlu z państwami trzecimi zabronione jest:

— pobieranie opłat o skutkach równoważnych z opłatą celną,

— stosowania jakichkolwiek ograniczeń ilościowych lub środków o skutku równoważnym.

Ograniczenie pozwoleń na przywóz lub wywóz przewidzianych w art. 19 do określonych kategorii osób uprawnionych do ich otrzymania jest jednym ze środków uznawanych za równoważne z ograniczeniami ilościowymi.

2. W przypadku przywozu produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a) i b) z państw trzecich w ilości i na warunkach, które mogą ograniczyć lub zagrozić poważnym ograniczeniem interesów producentów produktów, wymienionych w art. 1, działających na terenie Wspólnoty, możliwe jest nałożenie na przywóz kwoty wyrównawczej.

Kwotę wyrównawczą można również nałożyć na przywóz produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a) i b), jeżeli w wyniku bezpośredniego lub pośredniego dotowania lub premiowania tych produktów przez jedno lub więcej państw trzecich, lub w wyniku zastosowania równoważnych środków faktyczne ceny oferowanych produktów nie odpowiadają cenom, które występowałyby w razie braku takich środków lub praktyk i jeżeli sytuacja taka powoduje lub grozi spowodowaniem poważnego ograniczenia produkcji wymienionych produktów we Wspólnocie.

Kwoty wyrównawcze muszą być wprowadzane w sposób respektujący międzynarodowe zobowiązania podjęte przez Państwa Członkowskie i Wspólnotę. Kwoty są ustalane zgodnie z zasadami przyjętymi przez Radę, stanowiącą większością kwalifikowaną na wniosek Komisji.

TYTUŁ II

Oliwa z oliwek

Artykuł 4

1. Co roku dla Wspólnoty ustalana jest:

a) docelowa cena produkcji i cena interwencyjna oliwy z oliwek przed dniem 1 sierpnia na rok gospodarczy rozpoczynający się w roku następnym,

b) reprezentatywna cena rynkowa i cena progowa dla oliwy z oliwek przed dniem 1 października na następny rok gospodarczy.

Jednakże w razie znacznej zmiany w trakcie roku gospodarczego czynników przyjętych w celu ustalenia reprezentatywnej ceny rynkowej oliwy z oliwek, możliwe jest w trakcie roku gospodarczego podjęcie decyzji o zmianie reprezentatywnej ceny rynkowej i ceny progowej, zgodnie z procedurą określoną w art. 38.

2. Ceny te są ustalane na etapie sprzedaży hurtowej oliwy standardowej jakości, odpowiadającej opisom w Załączniku.

3. Rok gospodarczy dotyczący oliwy z oliwek rozpoczyna się dnia 1 listopada i kończy dnia 31 października następnego roku.

4. Ceny określone w ust. 1 lit. a) i jakość standardowa wymieniona w ust. 2 są ustalane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu.

Ceny określone w ust. 1 lit. b) są przyjmowane przez Radę kwalifikowaną większością głosów na wniosek Komisji. Ta sama procedura jest stosowana przy przyjmowaniu ogólnych zasad stosowania ustępu 1 akapit drugi.

Artykuł 5

1. Wprowadza się pomoc dla produkcji oliwy z oliwek. Pomoc w jednolitej wysokości dla całej Wspólnoty jest ustalana corocznie przed 1 sierpnia na rok gospodarczy rozpoczynający się w następnym roku, zgodnie z procedurą określoną w art. 43 ust. 2 Traktatu. Pomoc mająca przyczynić się do zapewnienia godziwego dochodu producentom jest ustalana tylko dla części produkcji przy uwzględnieniu skutku dopłaty do konsumpcji wymienionej w art. 11.

2. Pomoc jest przyznawana:

— plantatorom będącym członkami grupy producentów uznanej na mocy rozporządzenia (EWG) nr 1360/78 na podstawie ilości oliwy faktycznie przez nich wyprodukowanej,

— innym plantatorom na podstawie liczby i potencjału produkcyjnego drzew oliwnych przez nich uprawianych i plonów z tych drzew ustalonych zgodnie ze stałą stawką, pod warunkiem że wyprodukowane oliwki zostały faktycznie zebrane.

Pomoc jest przyznawana tylko na obszarach, na których drzewa oliwne uprawiano do dnia 31 października 1978 r.

3. Uznane grupy producentów mogą pomagać w ustaleniu potencjału produkcyjnego i plonów wymienionych w ust. 2.

4. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmuje ogólne zasady stosowania niniejszego artykułu. Zgodnie z tą samą procedurą Rada może zdecydować o przydzieleniu ustalonego odsetka pomocy do produkcji, przeznaczonego dla wszystkich lub niektórych producentów, w celu finansowania regionalnych środków dla poprawy jakości produkcji oliwy.

5. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu są przyjmowane zgodnie z procedurą określoną w art. 38, a w odpowiednich przypadkach zgodnie z procedurą określoną w art. 13 rozporządzenia Rady (EWG) nr 729/70 z dnia 21 kwietnia 1970 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej [1], ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 2788/72 [2].

Artykuł 6

Docelowa cena produkcji jest ustalana na poziomie odpowiednim dla producentów, przy uwzględnieniu potrzeby utrzymania produkcji we Wspólnocie na wymaganym poziomie.

Artykuł 7

Reprezentatywna cena rynkowa jest ustalana na poziomie umożliwiającym normalną sprzedaż wyprodukowanej oliwy z oliwek, z uwzględnieniem cen produktów konkurencyjnych, a zwłaszcza z uwzględnieniem kształtowania się ich prawdopodobnych tendencji cenowych w trakcie roku gospodarczego, oraz wielkości miesięcznych podwyżek cen oliwy z oliwek wymienionych w art. 10.

Artykuł 8

Cena interwencyjna będzie równa docelowej cenie produkcji pomniejszonej o pomoc do produkcji, która jest wymieniona w art. 5, i kwotę uwzględniającą wahania rynkowe oraz koszt transportu oliwy z oliwek z obszarów produkcji do obszarów konsumpcji.

Artykuł 9

Cena progowa jest ustalana w taki sposób, że cena sprzedaży produktu przywożonego w punkcie przekroczenia granicy Wspólnoty musi być równa reprezentatywnej cenie rynkowej, z uwzględnieniem skutków zastosowania środków wymienionych w art. 11 ust. 3. Punkt przekroczenia granicy jest ustalany zgodnie z procedurą opisaną w art. 38.

Artykuł 10

W celu umożliwienia rozłożenia sprzedaży reprezentatywna cena rynkowa, cena interwencyjna i cena progowa są podnoszone co miesiąc przez okres przynajmniej pięciu miesięcy, poczynając od 1 stycznia, o kwotę równą dla wszystkich trzech cen.

Miesięczne podwyżki cen, takie same dla każdego miesiąca, są ustalane każdego roku przez Radę kwalifikowaną większością głosów na wniosek Komisji, z uwzględnieniem średnich kosztów składowania i wysokości odsetek we Wspólnocie.

Artykuł 11

1. Jeżeli docelowa cena produkcji, pomniejszona o kwotę pomocy do produkcji, przekracza reprezentatywną cenę rynkową oliwy z oliwek, przyznana zostaje dopłata do konsumpcji dla oliwy z oliwek wyprodukowanej i sprzedawanej we Wspólnocie. Dopłata musi być równa różnicy między tymi dwiema kwotami.

[1] Dz.U. L 94, z 28. 4.1970, str. 13.
[2] Dz.U. L 295, z 30.12.1972, str. 1.

2. Jeżeli organizacji handlowej, kontrolowanej przez dane Państwo Członkowskie, powierzono zarządzanie ustalaniem dopłat do konsumpcji, dane Państwo Członkowskie może upoważnić taką organizację do ściągania opłaty od podmiotów otrzymujących pomoc w celu pokrycia wydatków poniesionych z tytułu zarządzania.

3. Co roku do dnia 1 października w odniesieniu do kolejnego roku gospodarczego Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, podejmuje decyzję o odsetku dopłaty do konsumpcji, który należy przeznaczyć na kampanie reklamowe i ewentualnie inne projekty promujące spożycie oliwy z oliwek we Wspólnocie.

4. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, podejmuje decyzję o przyjęciu ogólnych zasad stosowania niniejszego artykułu, w szczególności zaś zasad dotyczących weryfikacji uprawnień do otrzymywania pomocy; weryfikacja odnosi się w zasadzie zarówno do oliwy z oliwek wyprodukowanej we Wspólnocie, jak i przywożonej z państw trzecich.

5. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu są przyjmowane zgodnie z procedurą określoną w art. 38, a gdzie jest to stosowne, zgodnie z procedurą określoną w art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 729/70.

Artykuł 11a

Państwa Członkowskie w stopniu, w jakim ich to dotyczy, podejmują niezbędne środki w celu nakładania sankcji na wypadek naruszenia zasad pomocy ustanowionych w art. 5 i 11.

Państwa Członkowskie informują Komisję o środkach przewidzianych w ust. 1 natychmiast po ich przyjęciu.

Artykuł 12

1. Zgodnie z zasadami przyjętymi na mocy ust. 4 agencje interwencyjne wyznaczone przez Państwa Członkowskie dokonują skupu oliwy z oliwek pochodzącej ze Wspólnoty i zaoferowanej im przez producentów lub grupy producentów i ich stowarzyszenia uznane na mocy rozporządzenia (EWG) nr 1360/78, w centrach interwencyjnych na obszarach produkcji. Agencje interwencyjne skupują produkty po cenie interwencyjnej. Cena skupu jest odpowiednio dostosowywana o skalę wzrostu i redukcji cen, jeżeli opis lub jakość oliwy oferowanej do agencji interwencyjnej nie odpowiada opisowi i jakości, na które ustalono cenę interwencyjną.

Jeżeli, na żądanie agencji interwencyjnej, oliwa jest dostarczona do miejsca innego niż centrum wskazane przez sprzedającego przy składaniu oferty, wynikająca z tego zmiana kosztów transportu poniesionych przez sprzedającego jest uwzględniana przy realizacji płatności.

2. Agencje interwencyjne sprzedają skupioną oliwę z oliwek na obszarze Wspólnoty, pod warunkiem że nie spowoduje to zakłóceń na rynku na etapie produkcji.

3. Rada stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji określa:

a) warunki, na których może odbywać się interwencja w ciągu ostatnich trzech miesięcy roku gospodarczego;

b) warunki, na których agencje interwencyjne mogą oferować do sprzedaży skupioną oliwę;

c) kryteria stosowane do ustalenia centrów interwencyjnych.

4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu i ustalenia centrów interwencyjnych są przyjmowane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 38.

Artykuł 13

Aby złagodzić wpływ wahań plonów na równowagę między popytem a podażą i w ten sposób stabilizować ceny dla konsumentów, Rada stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, może zażądać od agencji interwencyjnych utworzenia zapasu buforowego oliwy z oliwek; zgodnie z tą samą procedurą Rada ustala warunki dotyczące tworzenia, zarządzania i dysponowania zapasem buforowym.

Artykuł 14

1. W przypadku przywozu z państw trzecich nieprzetworzonej oliwy z oliwek ujętej w podpozycji 15.07 A I Wspólnej Taryfy Celnej, gdy cena progowa jest wyższa od ceny CIF, nakładana jest opłata wyrównawcza równa różnicy między tymi dwiema cenami.

2. Cena CIF obliczona dla punktu przekroczenia granicy wymienionego w art. 9 jest ustalana na podstawie najkorzystniejszych możliwości kupna na rynku światowym, a ceny są dostosowywane poprzez uwzględnienie wszelkich różnic w opisie lub jakości, dla których ustalono cenę progową.

3. Jeśli notowania na rynku światowym nie są czynnikiem determinującym cenę oferowaną i cena ta jest niższa od światowych cen rynkowych, cena ustalona na podstawie ceny oferowanej zastępuje cenę CIF, ale tylko w odniesieniu do danego przywozu.

4. Opłata wyrównawcza jest ustalana przez Komisję. Kryteria ustalania ceny CIF i ceny określonej w ust. 3, a także szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu są przyjmowane zgodnie z procedurą określoną w art. 38.

Artykuł 15

1. Przywóz z państw trzecich oliwy z oliwek, ujętej w podpozycji 15.07 A II Wspólnej Taryfy Celnej, jest objęty opłatą wyrównawcza; opłata ta składa się ze składnika zmiennego odpowiadającego opłacie stosowanej dla ilości oliwy z oliwek potrzebnej do produkcji oliwy przywożonej, która może być ustalona według stawki standardowej, oraz składnika stałego mającego na celu ochronę przemysłu przetwórczego.

2. Jeżeli w przypadku jednego lub więcej miejsc pochodzenia ceny oferowane na rynku światowym za oliwę z oliwek, ujętą w podpozycji 15.07 A II Wspólnej Taryfy Celnej, nie odpowiadają cenie CIF wymienionej w art. 14, w celu obliczenia składnika zmiennego opłaty, cena CIF jest zastąpiona ceną ustaloną na podstawie wyżej wymienionych ofert cenowych.

3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu są przyjmowane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 38.

Artykuł 16

1. Jeżeli faktyczna tendencja na światowym rynku nieprzetworzonej oliwy z oliwek nie może zostać ustalona na podstawie ofert tego rynku, na produkty wymienione w art. 14 i 15 nakładana jest opłata przywozowa ustalona w drodze przetargu.

2. Komisja okresowo ustala stawkę minimalnej opłaty, uwzględniając między innymi stawki opłat wskazane przez oferentów. Każdy oferent wskazujący stawkę opłaty równą stawce minimalnej lub od niej wyższą zostaje uznany za zwycięskiego oferenta i zobowiązany do przywozu ilości produktu wymienionej w jego wniosku po stawce przez siebie wskazanej.

3. Jednak ilości przywożone, nie mające wpływu na sytuację rynkową, nie podlegają wyżej wymienionej procedurze przetargowej. W takim przypadku nałożona opłata odpowiada ostatniej opłacie minimalnej ustalonej przed przywozem.

4. Jeżeli tendencje na światowym rynku nieprzetworzonej oliwy z oliwek różnią się w zależności od cech charakterystycznych oliwy, możliwe jest nałożenie różnych opłat minimalnych dla oliwy o różnych cechach charakterystycznych.

5. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmuje ogólne zasady zastosowania niniejszego artykułu.

6. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu są przyjmowane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 38.

Artykuł 17

1. W przypadku przywozu z państw trzecich oliwek, ujętych w podpozycjach 07.01 N II i 07.03 A II Wspólnej Taryfy Celnej, nakłada się opłatę wyrównawczą stosowaną do oliwy z oliwek na podstawie art. 14, wyliczoną na podstawie zawartości oliwy w produkcie przywożonym.

Jednak naliczona opłata nie może być niższa od kwoty równej 8 % wartości produktu przywożonego, przy czym kwota taka zostaje ustalona według stawki standardowej.

2. W razie przywozu z państw trzecich produktów ujętych w podpozycjach 23.04 A II i 15.17 B I Wspólnej Taryfy Celnej, nakłada się opłatę wyrównawczą stosowaną do oliwy z oliwek i wyliczoną na podstawie zawartości oliwy w produkcie przywożonym.

3. Jeżeli stosowany jest art. 16, nakłada się opłatę na przywóz produktów wymienionych w poprzednich ustępach, z uwzględnieniem minimalnej kwoty stosowanej do ilości oliwy z oliwek zawartej w tych produktach. W odniesieniu do produktów wymienionych w ust. 1 zastosowanie ma drugi akapit tego ustępu.

4. Komisja okresowo ustala opłaty wymienione w niniejszym artykule.

5. Szczegółowe zasady zastosowania niniejszego artykułu, a w szczególności zasady dotyczące ustalenia zawartości oliwy, która może zostać określona według stawki standardowej, są przyjmowane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 38.

Artykuł 18

1. Jeśli zastosowanie mają art. 14, 15 i art.17 ust. 1 i 2, na przywóz nakłada się opłatę obowiązującą w dniu przywozu.

Jednak w przypadku przywozu produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. c) opłata może zostać ustalona z wyprzedzeniem na żądanie zainteresowanej strony, zgodnie z warunkami przyjętymi przez Radę, stanowiącą większością kwalifikowaną na wniosek Komisji.

2. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu są przyjmowane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 38.

Artykuł 19

1. Przywóz do Wspólnoty produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. c) i art. 17 wymaga przedstawienia pozwolenie na przywóz.

Wywóz oliwy z oliwek ze Wspólnoty wymaga przedstawienia pozwolenia na wywóz.

Jeżeli opłata lub refundacja są ustalane z wyprzedzeniem, fakt ten zostaje odnotowany na pozwoleniu będącym dokumentem pomocniczym przy ich ustalaniu.

2. Państwa Członkowskie wydają pozwolenie każdemu wnioskodawcy bez względu na miejsce jego siedziby we Wspólnocie.

Jednak w przypadku zastosowania art. 16 ust. 1 i 2 Państwa Członkowskie wydają pozwolenia na wywóz dotyczące oliwy z oliwek tylko oferentom, którzy wskażą stawkę opłaty równą opłacie minimalnej lub wyższą od niej. Pozwolenie na przywóz lub wywóz jest ważne w całej Wspólnocie.

Wydanie takich pozwoleń zależy od złożenia zabezpieczenia gwarantującego, że przedsiębiorstwo będzie przywozić lub wywozić produkty w okresie ważności pozwolenia; zabezpieczenie ulega przepadkowi w całości lub w części, jeżeli operacja nie zostanie zrealizowana w wyznaczonym terminie lub zostanie zrealizowana tylko częściowo.

3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu są przyjmowane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 38. Wskazywany jest okres ważności pozwoleń i ewentualnie ramy czasowe dla ich wydania.

Artykuł 20

1. W przypadku wywozu oliwy z oliwek do państw trzecich:

— różnica między ceną wspólnotową a ceną światową może zostać pokryta przez refundację, jeśli cena wspólnotowa jest wyższa od światowej;

— możliwe jest nałożenie opłaty pokrywającej różnicę między ceną światową a ceną wspólnotową, jeśli cena światowa jest wyższa od ceny wspólnotowej.

2. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmuje ogólne zasady dotyczące środków przewidzianych w niniejszym artykule, a zwłaszcza zasady dotyczące przyznania refundacji, nakładania wywozowej opłaty wyrównawczej, ustalania jej kwoty, a w odpowiednich przypadkach także ustalania wysokości refundacji.

3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu są przyjmowane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 38.

Artykuł 20a

Do oliwy z oliwek, używanej do produkcji konserwowanych ryb i warzyw, stosowany jest system refundacji produkcyjnych albo pełne lub częściowe zawieszenie opłat przywozowych.

Rada stanowiąc kwalifikowaną większością przyjmuje ogólne zasady stosowania niniejszego artykułu.

Artykuł 20b

1. Jeżeli we Wspólnocie, na rynku jednego lub kilku produktów, określonych w art. 1 ust. 2 lit. c), d) i e), w następstwie przywozu lub wywozu występują poważne zakłócenia mogące zagrozić celom określonym w art. 39 Traktatu, bądź istnieje ryzyko ich wystąpienia, możliwe jest podjęcie odpowiednich działań w handlu z państwami trzecimi, aż do ustąpienia zakłóceń lub ryzyka ich wystąpienia.

Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmuje ogólne zasady stosowania niniejszego ustępu i definiuje przypadki i ograniczenia, w ramach których Państwa Członkowskie mogą podjąć środki ochronne.

2. W razie wystąpienia sytuacji wymienionej w ust. 1 Komisja na wniosek Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy decyduje o niezbędnych środkach; środki te są komunikowane Państwom Członkowskim i niezwłocznie stosowane. Jeżeli Komisja otrzymuje wniosek Państwa Członkowskiego, podejmuje decyzję na jego temat w ciągu 24 godzin po otrzymaniu wniosku.

3. Środki, które Komisja decyduje się wprowadzić, mogą zostać przedłożone Radzie przez każde Państwo Członkowskie w ciągu trzech dni roboczych od dnia, w którym zostały podane do wiadomości. Rada spotyka się niezwłocznie. Rada może, stanowiąc kwalifikowaną większością, zmienić lub uchylić te środki.

Artykuł 20c

W sektorze oliwy z oliwek grupy producentów określone w rozporządzeniu nr 1360/78/EWG są uznawane, jeśli spełniają wymogi określone w tym rozporządzeniu, a także:

— mogą weryfikować aktualną produkcję swoich członków;

— są upoważnione do przedłożenia pojedynczego wniosku dla wszystkich swoich członków biorących udział w produkcji;

— są upoważnione do otrzymania wsparcia i przekazywania każdemu członkowi jego udziału.

Bez uszczerbku dla przepisów art. 8 rozporządzenia (EWG) nr 1360/78, uznanie grupy produkcyjnej zostaje cofnięte, jeżeli warunki wymagane ustanowione w pierwszym akapicie nie były lub nie są już spełniane.

Artykuł 20d

1. W drodze odstępstwa od przepisów art. 10 ust. 1 i 2 rozporządzenia (EWG) nr 1360/78, Państwa Członkowskie przez okres pięciu lat, począwszy od dnia 1 listopada 1978 r., przyznają dopłaty uznanym grupom producentów, aby ułatwić ich powstawanie i ułatwić zarządzanie nimi, przy czym ustala się następujące warunki:

a) dopłaty są udzielane przez pięć lat od dnia ich uznania;

b) kwoty dopłat wynoszą odpowiednio dla pierwszego, drugiego, trzeciego, czwartego i piątego roku:
   — nie więcej niż 5 %, 4 %, 3 %, 2 % i 1 % wartości produkcji, do której odnosi się uznanie i obrót,
   — w żadnym przypadku nie więcej niż 80 %, 60 %, 40 %, 20 % i 10 % faktycznych kosztów założenia i zarządzania grupą.

2. Jeżeli ceny na rynku Wspólnoty są zbliżone do ceny interwencyjnej w ustalonym okresie, możliwe jest podjęcie przez uznane grupy producentów decyzji, zgodnie z procedurą określoną w art. 38, o zawarciu umów składu w odniesieniu do oliwy z oliwek, którą wprowadzają do obrotu.

3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu są przyjmowane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 38."

Artykuł 2

Artykuł 42a rozporządzenia (EWG) nr 136/66 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 42a*

Do Wspólnej Taryfy Celnej załączonej do rozporządzenia (EWG) nr 950/68 wprowadza się następujące zmiany:

Nr pozycji WTC	Oznaczenie towarów	Stawka celna	
		Autonomiczna % lub opłata	Konwencyjna %
1	2	3	4
07.01	N. Oliwki:		
	II. Pozostałe	7 (L)	—
07.02	A. Oliwki:		
	II. Pozostałe	8 (L)	—
07.03	A. Makuchy i inne pozostałości stałe z ekstrakcji oliwy z oliwek:		
	I. Zawierające mniej niż 3 % oliwy z oliwek	Zwolnione	—
	II. Zawierające więcej niż 3 % oliwy	Zwolnione (L)	—"

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje od dnia 1 listopada 1978 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 29 czerwca 1978 r.

W imieniu Rady

S. AUKEN

Przewodniczący